

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

Beroep, op 18 maart 2004 ingesteld door Railion Deutschland AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**(Zaak T-109/04)**

(2004/C 146/06)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 maart 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Railion Deutschland AG, gevestigd te Mainz (Duitsland), vertegenwoordigd door H. Johlen, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren beschikking C(2003)4660 def. van de Commissie van 12 december 2003 houdende vaststelling dat kwijtschelding van de invoerrechten in een bepaald geval niet gerechtvaardigd is,
- de Commissie te verwijzen in verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een onderneming die goederen per spoor vervoert. Het beroep is gericht tegen de beschikking van de Commissie tot afwijzing van een verzoek van de Bondsrepubliek Duitsland tot kwijtschelding van een douaneschuld van verzoekster. De douaneschuld is vastgesteld omdat verzoekster als verf aangegeven alcohol per spoor van de vrije zone Bremen naar de vrije zone Hamburg zou hebben vervoerd. Verzoekster beschikte niet over aanwijzingen dat er sprake was van valse aangifte. Vanuit Hamburg bereikten de goederen ten slotte conform de voorschriften de Tsjechische Republiek.

Verzoekster betoogt onder meer dat de beschikking de hoorplicht schendt, welk een wezenlijk vormvoorschrift is. Hoewel verzoekster formeel in de mogelijkheid werd gesteld haar standpunt kenbaar te maken, ontbreekt in de beschikking tot afwijzing de eveneens uit de hoorplicht volgende behandeling van de aangevoerde argumenten. De Commissie heeft geen rekening gehouden met het betoog dat de risico's van spoorweg- en scheepvaartmaatschappijen niet gelijk zijn. De beschikking van de Commissie zou ervan zijn uitgegaan dat verzoekster, een spoorwegmaatschappij, op dezelfde wijze moest worden behandeld als een scheepvaartmaatschappij.

Voorts voert verzoekster aan dat de beschikking inbreuk maakt op artikel 238 van het Douanewetboek. Wegens onjuiste of

onvolledig vastgestelde feiten is haars inziens geen sprake van „buitengewone omstandigheden”. Verzoekster zou door de vereenvoudiging van procedures in het spoorwezen een hoger risico lopen om door fraudeurs te worden misleid betreffende de aard van de te vervoeren goederen. Dit risico zou zij kunnen uitsluiten noch controleren. Inzonderheid de controle van de containers zou in de praktijk onmogelijk zijn.

Tenslotte voert verzoekster aan dat bij de beslissing naar billijkheid overeenkomstig artikel 239 van het Douanewetboek rekening zou moeten worden gehouden met het feit dat de Europese Gemeenschappen geen financieel nadeel hebben geleden of op enig ogenblik dreigden te lijden, aangezien de alcohol voor de Tsjechische markt was bestemd en ook daar werd geleverd.

Beroep, op 1 april 2004 ingesteld door KM Europa Metal AG, Tréfinmétaux SA en Europa Metalli SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**(Zaak T-127/04)**

(2004/C 146/07)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 1 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door KM Europa Metal AG, gevestigd te Osnabruck (Duitsland), Tréfinmétaux SA, gevestigd te Courbevoie Cedex (Frankrijk), en Europa Metalli SpA, gevestigd te Firenze (Italië), vertegenwoordigd door M. Siragusa, A. Winckler, G. Cesare Rizza, T. Graf en M. Piergiovanni, advocaten.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- de bij de beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 16 december 2003 in zaak COMP/E-1/38.240 aan verzoeksters opgelegde geldboete aanmerkelijk te verlagen,
- de Commissie te verwijzen in de kosten, met inbegrip van de kosten die verzoeksters hebben gedragen in verband met de bankgarantie die in afwachting van het arrest is gesteld in plaats van de betaling van de aan KME opgelegde geldboete.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de bestreden beschikking heeft de Commissie vastgesteld dat verzoeksters en anderen artikel 81 EG en artikel 53, lid 1, van de EER-Overeenkomst hebben geschonden door deel te nemen aan een stelsel van overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen die de EER-markt voor industriële koperen buizen, geleverd op spoelen, ongunstig hebben beïnvloed. Op die grond heeft de Commissie verzoeksters hoofdelijk een geldboete van 18 990 000 euro opgelegd.

Verzoeksters betwisten niet de vaststelling in de beschikking dat zij de EG- en EER-mededingingsregels hebben geschonden, maar stellen dat de Commissie bij de berekening van de geldboete een aantal feitelijke en juridische fouten heeft gemaakt. In de eerste plaats stellen zij dat de Commissie bij de vaststelling van het basisbedrag van de geldboete en bij de berekening van de duur van de inbreuk het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van gelijke behandeling heeft geschonden door geen rekening te houden met het feit dat de invloed van de betrokken overeenkomsten op de markt statistisch niet merkbaar was en dat de activiteiten van het kartel varieerden.

Verzoeksters stellen verder dat de Commissie bij de beoordeling van de zwaarte van de inbreuk de economische invloed van de betrokken overeenkomsten erg heeft overschat doordat zij niet de markt van verwerkingsdiensten, maar de markt van het half-fabriekaat (koperen industriële buizen) in aanmerking heeft genomen.

Verzoeksters stellen ook dat de Commissie ten onrechte heeft geweigerd rekening te houden met verschillende verzachtende omstandigheden, namelijk de beperkte uitvoering van de betrokken overeenkomsten door verzoeksters, hun onverwijld en vrijwillige beëindiging van de inbreuk, de structurele crisis in de sector industriële buizen, en verzoeksters' samenwerking met de Commissie. De aan hen verleende vermindering van de geldboete met 30 % was gebaseerd op onjuiste feitelijke uitgangspunten, en is onverenigbaar met de praktijk van de Commissie en de rechtspraak. Verder stellen zij dat de Commissie hen op onwettige wijze heeft gediscrimineerd tegenover een andere onderneming, nu zij bepaalde verzachtende omstandigheden enkel met betrekking tot die onderneming in aanmerking heeft genomen en zij die onderneming zonder objectieve reden veel minder streng heeft behandeld.

Beroep, op 8 april 2004 ingesteld door Guiseppe Caló tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-134/04)

(2004/C 146/08)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Guiseppe Caló, wonende te Luxemburg, vertegenwoordigd door S. Orlandi,

A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 30 maart 2004 houdende voorziening in het vacante ambt van de rang A2 van directeur van het directoraat „Landbouw- en visserijstatistiek, statistiek betreffende de structuurfondsen, milieustatistiek” bij DG EUROSTAT en afwijzing van verzoekers sollicitatie naar dit ambt;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, ambtenaar van verweerster tewerkgesteld bij EUROSTAT als directeur van het directoraat „Landbouw- en milieu-statistiek, en statistieken over de voeding en de regio's”, werd met zijn ambt tewerkgesteld als hoofdadviser bij de directeur-generaal van zijn directoraat-generaal van tewerkstelling. De Commissie had eveneens besloten zijn vorig ambt vacant te verklaren.

Verzoeker is in het kader van een andere zaak (T-118/03 Caló/Commissie) bij het Gerecht opgekomen tegen deze besluiten.

Met het onderhavige beroep komt hij op tegen het besluit om een andere ambtenaar in zijn vorig ambt aan te stellen. Hij voert in de eerste plaats dezelfde middelen aan als die welke hij in zaak T-118/03 heeft ingeroepen. Bovendien betoogt hij dat de gekozen kandidaat niet over de in de betrokken kennisgeving van vacature vereiste kwalificaties beschikt. Hij beweert eveneens dat deze kandidaat heeft deelgenomen aan een vergadering van de kabinetschefs van de leden van de Commissie, waar is beslist over de voorziening in het ambt waarnaar hijzelf had gesolliciteerd. Op grond daarvan stelt verzoeker dat de beginselen van doorzichtigheid, billijkheid en onpartijdigheid alsook de rechten van de verdediging zijn geschonden. Ten slotte stelt hij dat het besluit geen enkele motivering bevat.

Beroep, op 13 april 2004 ingesteld door Kurt Martin Mayer, Tilly Forstbetriebe GesmbH, Anton Volpini de Maestri en Johannes Volpini de Maestri tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen,

(Zaak T-137/04)

(2004/C 146/09)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 april 2004 beroep bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Kurt Martin Mayer, Tilly Forstbetriebe GesmbH, Anton Volpini de Maestri en Johannes Volpini de Maestri, wonende te Seeboden (Oostenrijk), vertegenwoordigd door M. Schaffgotsch.